

som er os meget ubehagelig at see paa den danske Throne, og dernæst kan denne Cognat være en Person, som er saaledes understøttet af en eller anden Stormagt, at deraf kan opstaae aldeles uforudseelige Ulykker og Bannseligheder. Man har ogsaa hentet Argumenter imod Regjeringen fra Cessionsacterne, idet man har paastaet, at disse staae i en aldeles bestemt Strid med den foreslaaede Ophævelse af den cognatistiske Arvesølge. Dette kan jeg imidlertid heller ikke erkende. — Cessionsacterne indeholde, at Cognaterne renoncere paa al dem tilkommende Arveret, og overføre denne paa Hans Højhed Prinds Christian og hans Efterkommere. De Renoncerende have altsaa givet Prinds Christian og hans Efterkommere saa stor en Arveret, som de vare istand til at give, men iøvrigt maa det vel erindres, at disse Acter ikke ere Dele af Tractaten. De have kun gjort det muligt for Kongen af Danmark at kunne betrede den nu foreslaaede Wei, idet Cognaterne frivilligt have renonceret, hvilket var en af de Betingelser, der vare stillede af de contraherende Magter (Sør!), men disse Acter udgjøre — jeg gjentager det — ikke Dele af Tractaten. Altsaa kunne disse Cessionsacter ingenlunde give Prinds Christian og hans Efterkommere en større Ret end den, som Tractatens egne Ord give ham, og jeg har allerede viist, at Tractaten indskrænker sig til at omfatte Prinds Christians mandlige Æt og ikke videre. Endvidere skal jeg med Hensyn til Cessionsacterne tillade mig at gjøre opmærksom paa Intimationen. I I n t i m a t i o n e n til disse Acter findes udtrykkeligt den Bemærkning, at Hans Majestæt har truffet en saadan Overenskomst, for at ingen inde det Tilfælde skulde indtræffe, at Danmarks forskellige Dele skulde kunne regjeres af to forskellige Souveræiner. Der er altsaa i selve Intimationen til Cessionsacterne hentydet paa den cognatistiske Arvesølges Ophævelse; thi i modsat Fald kunde der ikke udtales, at der aldrig maatte indtræffe et saadant Tilfælde, som det i Intimationen nævnte. Den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts Ade Balgfreds (Madvig), og til ham sluttede sig i saa Henseende, saavidt jeg erin-

drer, ogsaa Folkethingsmanden for Helsingør (Clausen), har udtalt, at Tanken i Warschauerprotokollen var den, at Prinds Christian skulde arve ved Hjælp af Kongeloven, og at det derfor vilde være urigtigt nu at bortkaste Kongelovens Arvesølge, efterat den havde gjort saa god Tjeneste, og Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts Ade Balgfreds (Madvig) har ligesom bebrejdet Ministeriet, at denne Tanke i Warschauerprotokollen senere var bleven forandret. Jeg maa imidlertid, efter hvad der nylig idag er fremkommet, antage, at det virkelig, da Warschauerprotokollen optoges, ingenlunde har staaet klart, hvorledes der skulde forholdes med Arvesølgem; Mere troer jeg ikke, at der kan indrømmes, og jeg troer derfor heller ikke, at man er berettiget til at reise nogen Bebrejdelse mod Ministeriet, selv om Tanken i Warschauerprotokollen senere skulde være bleven noget forandret, og det saameget mindre, som jeg antager, at det i hvert Fald er fuldkommen logisk rigtigt, at Tanken er bleven forandret. Jeg kan nemlig ikke paa nogen Maade erkende, at Prinds Christian arver ved Kongeloven. Denne Paastand grunder sig paa en Fiction, og ikke paa noget Virkeligt. De Thronen nærmest staaende Cognater ere naturligvis berettigede til at renoncere til Fordeel for dem, der staae bagefter, og kunne saaledes paa en Maade siges at overføre Kronen paa disses Hoveder; men derimod kunne de arves berettigede Cognater ikke være berettigede til at overføre Kronen paa en Person, som staaer længere borte i Arverækken, og at Prinds Christian staaer langt tilbage i Arverækken, derom nærer jo Ingen Tvivl (So! So!). Det er altsaa ligesom en Fiction, naar man siger, at Prinds Christian arver efter Kongeloven; thi det bliver kun ved Kongeloven gjort muligt at opfylde en af de Betingelser, uden hvilke Prinds Christian ikke kan komme paa Danmarks Throne, derved nemlig, at Cognaterne frivilligt renoncere, hvilket de contraherende Parter havde betinget sig at skulle see. Men, selv om ogsaa Cognaterne renoncere til Fordeel for Prinds Christian, kan han dog ikke umiddelbart ved denne Renunciation